

Forslag til forespørgselsdebat om Grønland fortsat skal være repræsenteret i Folketinget

(Medlem af Inatsisartut, Pele Broberg, Naleraq)

Inuit Ataqatigiit arbejder for at vi bliver et selvstændigt samfund. Vi har stadigvæk ikke hjemtaget retsvæsenet, sikkerhed- og forsvarsområdet, arbejdstilsynet m.m.. Ved en revision af Danmarks Riges Grundlov i 1953 fik vi sammen med Færøerne 4 pladser af Folketingets 179 pladser, hvor vi hver især fik 2 pladser.

Da vi fik indført hjemmestyreordningen i 1979, havde vi stadigvæk 2 pladser og da selvstyreloven trådte i kraft i 2009, havde vi stadigvæk disse 2 pladser. Vores repræsentation i staten er uændret igennem 71 år.

Da parlamentet blev adskilt fra Naalakkersuisut i 1988 blev Naalakkersuisut mere synlige og ordningen gælder stadigvæk.

Jeg mærker intet til vores medlemskab i Folketinget ude i min bygd. Men jeg ved at det er en vigtig post. De skal som 2 medlemmer oplyse de resterende 177 medlemmer.

Ude i de mange bygder prioriterer vi et trygt liv, og jeg konstaterer at vi på kommunefoged og politiområdet udestår masse arbejder. Ser vi på alle danske statsborgere under et, så er vores lovgivningsmæssige beskyttelse særdeles lav.

Jeg mener at vi som et land der ønsker selvstændighed har områder vi skal have rettet op, før vi tager stilling til grundlovmæssige forhold som denne sag vedrører. Jeg vil nævne psykisk vold. Ordet "namminiiliviartuusaartut" læser jeg og hører blive brugt, selv om vi ved hvilket mål vi stiler efter – nemlig at vi ønsker fuld frihed.

Dette er blevet til en slags skældsord, selv om vi bør samarbejde om dette. Lad os ikke holde os selv nede, lad os komme videre ved at stille spørgsmålstejn ved de faktiske forhold og komme videre med selvrespekten i behold.

Hvis vi opnår det jeg nævnte gennem samtaler, vil vi blive i stand til at finde løsninger.

Hvis jeg vender tilbage til forslaget, så har man i forbindelse med udarbejdelse af selvstyreloven, blev det bestemt at Inatsisartut og Naalakkersuisut er det grønlandske folks repræsentanter, ja, vi modsiger ikke dette.

Forslagsstilleren nævner at hvad angår mellemfolkelige anliggender forudsætter selvstyreloven, at Grønlands interesser varetages i et samarbejde mellem den danske regering og Naalakkersuisut, ja, vi modsiger ikke dette.

Forslagsstilleren nævner, at det med at have medlemmer af Folketinget kun er til forvirring, hvilket vi fra Inuit Ataqatigiit mener er overdrivelse, uanset hvem der måtte sidde som mandater af Folketinget.

Det kan vi forstå. Vi har Inatsisartut og Naalakkersuisut som leder vores lands mål. Men vi kan også vende spørgsmålet på hovedet og spørge os selv: Kan vi ikke koordinere vores mål bedre i vores land? Ved at få gavn af dygtige folk og benytter dem der arbejder for vores land på en bedre måde?

Når det er sagt, så synes jeg at vores politiske mål her i vores land skal være tydeligere. Der skal ikke herske tvivl om disse, sådan de også kan benyttes af vores medlemmer i folketinget. Vi ved jo at de arbejder for vores bedste.

Lad mig også nævnte at det er op til partierne om de ønsker at have kandidater eller ej. Vi vil ikke blande os i om andre partier ønsker at opstille kandidater, for vi respekterer dem.

Men vi mener at når det kommer an på store områder, eksempelvis folks retssikkerhed, som vi debatterede i dette forår, så skal vores land stå stærk inden for Kongeriget Danmark. Vi skal arbejde sammen med dygtige folk med ambitioner inden for folketinget. Disse besidder viden som vi normalt ikke beskæftiger os med i dagligdagen. Når vi ønsker at opnå selvstændighed, så skal vi samle på alle ressourcer.

Når jeg skal skimte fremtiden, ja, så debatterede vi fornyelig en aktivering af § 21 i Selvstyreloven. Vi har taget skridt i denne retning. Fremtiden kommer og om vi vil eller ej, så får vi vores nationale frihed. Og på denne vej forventer vi hos Inuit Ataqatigiit ikke at vi kommer til at beholde vores mandat af Folketinget.